

ກູ້ກະທຽວ
ກຳຫັດມາຕຽບໃນການບົກລົງ
ອາຫຼວນານັ້ນ ແລະສັກພແວດລ້ອມໃນການທຳກຳ
ເກື່ອງກັບຮັງສີ່ນິດກ່ອງໄອອອນ

ພ.ສ. ២៥៥៩

ອາສີ່ອໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៦ ແລະມາຕຣາ ១០៣ ແຫ່ງພະພາບບັນລຸ້ດີຄຸ້ມຄອງແຮງງານ
ພ.ສ. ២៥៥៩ ອັນເປັນພະພາບບັນລຸ້ດີທີ່ມີບັນລຸ້ດີບາງປະກາດເກື່ອງກັບກຳດັບສິທິແລະເສີ່ພາພອງນຸ່ມຄລ
ຫົ່ງມາຕຣາ ២៥ ປະກອບກັບມາຕຣາ ៣១ ມາຕຣາ ៣៥ ມາຕຣາ ៤៥ ແລະມາຕຣາ ៥០ ຂອງຮູ້ຮຽມນຸ່ມ
ແຫ່ງຮາຊອານາຈັກໄທຍ ບັນລຸ້ດີໃຫ້ກະທຳໄດ້ໂດຍອາສີ່ອໍານາຈຕາມບັນລຸ້ດີແຫ່ງກູ້ຫມາຍ ຮູ້ມູນຕີວ່າການ
ກະທຽວແຮງງານອອກກູ້ກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕ່ອງປັບປຸງ

ໜ້າ ១

ບທ້ວໄປ

ຂອ ១ ໃນກູ້ກະທຽວນີ້

“ຮັງສີ່” ພາຍຄວາມວ່າ ຮັງສີ່ນິດກ່ອງໄອອອນ

“ຮັງສີ່ນິດກ່ອງໄອອອນ (ionizing radiation)” ພາຍຄວາມວ່າ ພລັງງານໃນຮູ່ປອງຄລື່ນແມ່ເໜັກ
ໄຟຟ້າຫຼືອນຸກາຮັງສີ່ໄດ້ ທີ່ສາມາດກ່ອງໃຫ້ເກີດກາແຕກຕົວເປັນໄອອອນໄດ້ທັງໂດຍທາງຕຽບຫຼືໂດຍທາງອ້ອມ
ໃນຕັກຄາງທີ່ຜ່ານໄປ ໄດ້ແກ່ ຮັງສີ່ແອລົກ ຮັງສີ່ບີຕາ ຮັງສີ່ແກມນາ ຮັງສີ່ເອກົ້ງ ອຸກາຄນິວຕອນ ອິເລີກຕອນ
ຫຼືໂປຣຕອນທີ່ມີຄວາມເຮົວສູງ ເປັນຕົ້ນ

“ต้นกำเนิดรังสี (source)” หมายความว่า ลิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีการแผ่รังสีออกมายโดยการสลายตัวของนิวเคลียส หรือสามารถถูกอิเกิดการแผ่รังสีออกมายโดยวิธีอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าต้นกำเนิดรังสีนั้นจะเป็นชนิดปิดผนึกหรือไม่ปิดผนึกก็ตาม

“ต้นกำเนิดรังสีชนิดไม่ปิดผนึก (unsealed source)” หมายความว่า ต้นกำเนิดรังสีที่ไม่ได้มีการปิดผนึก บรรจุหรือห่อหุ้มอย่างถาวรในปลอกหุ้มหรือวัสดุห่อหุ้มที่มีดัชนีและแข็งแรงทนทานเพียงพอที่จะป้องกันการรั่ว ไหลด หลอก หล่น หรือฟุ้งกระจายของสารกัมมันตรังสี

“กาภกัมมันตรังสี (radioactive waste)” หมายความว่า สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ประกอบหรือเป็นเปื้อนด้วยสารกัมมันตรังสีและไม่เป็นประโยชน์ในการใช้งาน

“ปริมาณรังสีสะสม” หมายความว่า ผลรวมของปริมาณรังสีที่ร่างกายได้รับ

“พื้นที่ควบคุม” หมายความว่า บริเวณที่กำหนดเป็นบริเวณรังสีและบริเวณรังสีสูง

“บริเวณรังสี” หมายความว่า บริเวณที่มีอัตราปริมาณรังสีเกิน ๒.๕ ไมโครซีเวอร์ต (micro Sievert) ต่อชั่วโมง แต่ไม่เกิน ๒๕ ไมโครซีเวอร์ต (micro Sievert) ต่อชั่วโมง

“บริเวณรังสีสูง” หมายความว่า บริเวณที่มีอัตราปริมาณรังสีเกิน ๒๕ ไมโครซีเวอร์ต (micro Sievert) ต่อชั่วโมงขึ้นไป

“อุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีประจำตัวบุคคล” หมายความว่า อุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีที่ใช้สวมใส่หรือติดไว้ตามส่วนต่างๆ ของตัวลูกจ้าง เพื่อบันทึกปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับตามช่วงเวลาของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีซึ่งสามารถอ่านค่าได้โดยทันทีหรือนำไปวิเคราะห์ผลในภายหลัง ได้แก่ ฟิล์มแบนดจ์ (film badge) ฟิล์มริงก์ (film ring) ที่ แอล ดี แบนดจ์ (TLD badge) ที่ แอล ดี ริงก์ (TLD ring) ที่ แอล ดี แคปซูล (TLD capsule) พอกเกท แซมเบอร์ (pocket chamber) พอกเกทไดสซิมิเตอร์ (pocket dosimeter) เป็นต้น

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปูรุ่ง ปูรุ่งแต่ง แปรสภาพ เปลี่ยนรูป และหมายความรวมถึง การบรรจุ เก็บ เคลื่อนย้าย และการติดฉลากหรือตราหรือสัญลักษณ์บนหีบห่อบรรจุ ภาชนะบรรจุปลอกหุ้ม หรือสิ่งห่อหุ้มสารกัมมันตรังสี

“มีไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครอง ไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่นและไม่ว่า จะเป็นการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้หรือเพื่อประการอื่นใด และรวมถึงการทิ้งอยู่หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย

หมวด ๒

การควบคุมและป้องกันอันตราย

ข้อ ๒ ให้นายจ้างซึ่งผลิตหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งต้นกำเนิดรังสีแข็งจำนวนและปริมาณความแรงรังสีของต้นกำเนิดรังสีดังกล่าวต่ออัตราดีหรือผู้ซึ่งอัตราดีหรือผู้ซึ่งอัตราดีมอบหมายภัยในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผลิตหรือมีไว้ในครอบครอง

ในการปฏิทินนายจ้างผลิตหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งต้นกำเนิดรังสีก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้นายจ้างแจ้งจำนวนและปริมาณความแรงรังสีของต้นกำเนิดรังสีดังกล่าวต่ออัตราดีหรือผู้ซึ่งอัตราดีมอบหมายภัยในเจ็ดวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ในการปฏิทินมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนหรือปริมาณความแรงรังสีของต้นกำเนิดรังสีตามวาระคนึงหรือวาระสองที่ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงของสารกัมมันตรังสีโดยการถ่ายตัวตามธรรมชาติ ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่ออัตราดีหรือผู้ซึ่งอัตราดีมอบหมายภัยในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

การแจ้งจำนวนและปริมาณความแรงรังสีของต้นกำเนิดรังสีตามวาระคนึงและวาระสอง การแจ้งการเปลี่ยนแปลงของจำนวนหรือปริมาณความแรงรังสีของต้นกำเนิดรังสีตามวาระสามให้เป็นไปตามแบบที่อัตราดีกำหนด

ข้อ ๓ ให้นายจ้างกำหนดพื้นที่ควบคุมโดยจัดทำรั้ว คอกกันหรือเส้นแสดงแนวเขตและจัดให้มีป้ายข้อความ “ระวังอันตรายจากรังสี ห้ามเข้า” อย่างน้อยเป็นภาษาไทย ด้วยอักษรสีดำบนพื้นสีเหลืองแสดงไว้ให้เห็นโดยชัดเจนในบริเวณนั้น

ข้อ ๔ ห้ามลูกจ้างซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีหรือนุคคลภายนอกเข้าไปในพื้นที่ควบคุมเว้นแต่จะได้รับมอบหมายหรือได้รับอนุญาตจากนายจ้าง ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีตามข้อ ๕

ห้ามนิให้นายจ้างอนุญาตให้หลบหนีภัยเข้าไปในพื้นที่ควบคุม

ข้อ ๕ ให้นายจ้างจัดเครื่องมือหรืออุปกรณ์ช่วยลดปริมาณรังสีที่ต้นกำเนิดรังสีหรือที่ทางผ่านของรังสี และกำหนดวิธีและเวลาการทำงานเพื่อป้องกันนิให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานในพื้นที่ควบคุมได้รับปริมาณรังสีสะสมเกินเกณฑ์กำหนดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ๒๐ มิลลิซีเวอร์ต (milli Sievert) ต่อปี โดยเฉลี่ยในช่วงห้าปีติดต่อกันสำหรับศีรษะลำตัว อวัยวะที่เกี่ยวกับการสร้างโลหิตและระบบสืบพันธุ์ ทั้งนี้ ในแต่ละปีจะรับปริมาณรังสีสะสมได้ไม่เกิน ๕๐ มิลลิซีเวอร์ต (milli Sievert)

(๒) ๑๕๐ มิลลิซีเวอร์ต (milli Sievert) ต่อปี สำหรับเดนส์ของดวงตา

(๓) ๕๐๐ มิลลิซีเวอร์ต (milli Sievert) ต่อปี สำหรับผิวหนัง หรือมือและเท้า

ข้อ ๖ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสี ใช้อุปกรณ์บันทึกปริมาณรังสีประจำตัวบุคคลตลอดเวลาที่มีการปฏิบัติงาน

ข้อ ๗ ให้นายจ้างจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีสะสมที่ลูกจ้างได้รับเป็นประจำทุกเดือน ตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยนายจ้างต้องแจ้งปริมาณรังสีสะสมดังกล่าวให้ลูกจ้างทราบทุกครั้งและเก็บหลักฐานไว้ ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้างพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจสอบได้ตลอดเวลาทำการ

ข้อ ๘ ให้นายจ้างจัดให้มีลูกจ้างซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๕ อย่างน้อยหนึ่งคนเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีประจำสถานประกอบกิจกรรมตลอดระยะเวลาที่มีการทำงานเกี่ยวกับรังสี เพื่อป้องกันและระงับอันตรายจากรังสีที่อาจมีต่อบุคคลหรือทรัพย์สินโดยให้ปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่นายจ้างและลูกจ้างเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรังสี รวมทั้งให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่นายจ้างในการจัดทำแนวปฏิบัติ ข้อบังคับ กฎหรือระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับรังสี เพื่อให้ลูกจ้างใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๒

(๒) ตรวจตราและควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน สภาพการทำงาน การใช้และการบำรุงรักษาวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ รวมทั้งการทำความสะอาดและการกำจัดการ perse ปืนหรือปืนปืนทางรังสี ตามข้อ ๑๒ แล้วรายงานนายจ้างให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

(๓) จัดทำบันทึก สถิติ และสืบหาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุและโรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวน้ำเงี้ยวเนื่องจากรังสี แล้วรายงานให้นายจ้างดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

(๔) ประเมินอันตรายจากรังสีในสถานที่ทำงานของลูกจ้างตามหลักวิธีทางด้านรังสีและบันทึกเป็นหลักฐานอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และนำมาวางแผนหรือกำหนดแนวทางป้องกันและระงับอันตราย

(๕) ให้คำแนะนำและข้อมูลแก่นายจ้างเพื่อการแจ้งเหตุตามข้อ ๑๑

ในกรณีที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีพ้นจากหน้าที่ นายจ้างต้องจัดให้มีผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีคนใหม่แทนนับแต่วันที่ผู้รับผิดชอบเดิมพ้นหน้าที่

ให้นายจ้างแจ้งซื้อและคุณสมบัติของผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่จัดให้มีผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสี แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางด้านวิทยาศาสตร์ โดยได้ศึกษาและสอบผ่านวิชาเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากรังสีอย่างน้อยสามหน่วยกิต

(๒) เป็นผู้ซึ่งผ่านการฝึกอบรมและผ่านการทดสอบตามหลักสูตรการป้องกันอันตรายทางรังสี จากสำนักงานประมาณเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือสถาบันอื่นที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานรับรอง

ข้อ ๖ ห้ามมิให้นายจ้างยินยอมหรือปล่อยประละเลยให้ลูกจ้างเข้าพักอาศัย พักผ่อน นำอาหาร เครื่องดื่มหรือบุหรี่เข้าไปในพื้นที่ควบคุม

ข้อ ๗ ให้นายจ้างจัดให้มีที่ล้างมือ ที่ล้างหน้าและที่อาบน้ำ เพื่อให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีใช้หลังจากปฏิบัติงานหรือก่อนออกจากที่ทำงาน และต้องให้ลูกจ้างถอดชุดทำงานที่ใช้ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับรังสีออกและเก็บไว้ในสถานที่ที่เหมาะสมเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ

ข้อ ๘ ให้นายจ้างจัดให้มีการทำความสะอาดชุดทำงาน สิ่งของ อุปกรณ์ เครื่องใช้ รวมทั้ง สถานที่ที่มีการประเปื้อนหรือเปื้อนสารกัมมันตรังสีภายในเวลาที่เหมาะสมและโดยวิธีที่ปลอดภัย

ข้อ ๙ ให้นายจ้างซึ่งผลิตหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งต้นกำเนิดรังสีจัดให้มีแผนป้องกันและระงับ อันตรายจากรังสีในภาระการทำงานปกติและเหตุฉุกเฉินทางรังสีหรืออุบัติเหตุร้ายแรง และส่งแผนดังกล่าว ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอำนาจเพื่อให้ความเห็นชอบภายใต้กฎหมายนับแต่วันที่ผลิตหรือมีไว้ใน ครอบครองซึ่งต้นกำเนิดรังสี

ในการณ์ที่นายจ้างซึ่งผลิตหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งต้นกำเนิดรังสีอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้นายจ้างจัดให้มีและส่งแผนป้องกันและระงับอันตรายจากรังสีในภาระการทำงานปกติและเหตุฉุกเฉิน ทางรังสีหรืออุบัติเหตุร้ายแรงต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอำนาจเพื่อให้ความเห็นชอบภายใต้กฎหมายนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ในการณ์ที่นายจ้างมีแผนป้องกันและระงับอันตรายจากรังสีในภาระการทำงานปกติและเหตุฉุกเฉิน ทางรังสีหรืออุบัติเหตุร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยพลังงานประมาณเพื่อสันติหรือกฎหมายอื่น ให้นายจ้าง จัดส่งแผนดังกล่าวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอำนาจภายใต้กฎหมายนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกซ้อมตามแผนป้องกันและระงับอันตรายจากรังสีในภาระการทำงานปกติ และเหตุฉุกเฉินทางรังสีหรืออุบัติเหตุร้ายแรง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๔ ในการณีที่มีสารกัมมันตรังสีรั่ว ให้ หก หล่น หรือฟุ้งกระจาย เกิดอัคคีภัย เกิดเหตุนูกนิกนิทางรังสีหรืออุบัติเหตุร้ายแรง อันอาจเป็นเหตุให้ลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือตาย ให้นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างทุกคนหยุดการทำงานและออกไปยังสถานที่ที่ปลอดภัยทันที และให้นายจ้างดำเนินการให้มีความปลอดภัยตามแผนป้องกันและระวังอันตรายจากรังสีในเหตุนูกนิกนิทางรังสีโดยมิชักช้า

ข้อ ๑๕ ให้นายจ้างเก็บรักษา เคลื่อนย้าย และขนส่งต้นกำเนิดรังสี รวมทั้งการจัดการกากกัมมันตรังสีเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ลูกจ้างตามเงื่อนไขและวิธีการที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๓

เครื่องหมาย ฉลาก และสัญญาณเตือนภัย

ข้อ ๑๖ ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องหมายเตือนภัยติดไว้ให้เห็นโดยชัดเจนในบริเวณรังสี บริเวณรังสีสูง บริเวณที่มีการฟุ้งกระจายของสารกัมมันตรังสี หรือบริเวณหรือห้องใดๆ ที่มีการเก็บรักษาสารกัมมันตรังสี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๗ ให้นายจ้างจัดทำฉลากที่มีเครื่องหมายและข้อความเตือนภัยติดไว้ที่ภาชนะที่ใช้บรรจุหรือห่อหุ้มสารกัมมันตรังสีตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๘ ให้นายจ้างจัดให้มีป้ายห้ามนำภาชนะหรือวัสดุซึ่งประปือนหรือป่นเปื้อนสารกัมมันตรังสีออกไปนอกบริเวณที่ปฏิบัติการ

ข้อ ๑๙ ให้นายจ้างติดตั้งสัญญาณไฟกะพริบสีแดงเพื่อเตือนภัยในบริเวณรังสีสูงให้เห็นโดยชัดเจน

ข้อ ๒๐ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบสัญญาณนูกนิกนิในกรณีเกิดเหตุนูกนิกนิทางรังสีขึ้นเพื่อให้ลูกจ้างออกไปยังสถานที่ที่ปลอดภัย โดยสัญญาณนูกนิกนิต้องมีลักษณะดังนี้

(๑) ระบบสัญญาณนูกนิกนิ ต้องเปล่งเสียงให้ลูกจ้างที่ทำงานภายในอาคารได้ยินอย่างทั่วถึง โดยมีระดับความดังของเสียงไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เดซิเบล (๙) วัดห่างจากจุดกำเนิดของเสียงหนึ่งเมตรโดยรอบ

(๒) อุปกรณ์ที่ทำให้เสียงของสัญญาณนูกนิกนิทำงานต้องอยู่ในที่เด่นชัดเข้าไปถึงได้จ่าย

(๓) สัญญาณนูกนิกนิจะต้องมีเสียงที่แตกต่างไปจากเสียงที่ใช้ในสถานประกอบกิจการทั่วไป และห้ามใช้เสียงดังกล่าวในกรณีอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกัน

(๔) ต้องจัดให้มีการทดสอบประสิทธิภาพในการทำงานของระบบสัญญาณนูกนิกนิอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

สำหรับกิจการสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่ไม่ต้องการใช้เสียง ต้องจัดให้มีอุปกรณ์หรือมาตรการอื่นใด เช่น สัญญาณไฟ รหัส ที่สามารถแจ้งเหตุได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมวด ๔

การแจ้งเหตุและการรายงาน

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ต้นกำเนิดรังสี อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรที่เกี่ยวเนื่องกับการใช้รังสี เกิดความเสียหาย ชำรุด แตกร้าวหรือสูญหาย ซึ่งอาจทำให้สารกัมมันตรังสีรั่ว หลุด หล่น หรือฟุ้งกระจาย สูญหาย เกิดอักคีภัย เกิดเหตุนูกนิกนองทางรังสีหรืออุบัติเหตุร้ายแรง อันอาจเป็นเหตุให้ลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วยหรือตาย ให้นายจ้างแจ้งเหตุดังกล่าวโดยทันทีต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอำนาจหน้าที่ การแจ้งเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างแจ้งโดยการส่งข้อความทางโทรศัพท์ ในกรณีมีเหตุขัดข้องไม่สามารถกระทำได้ให้แจ้งโดยวิธีอื่นที่ทำให้ทราบเหตุโดยเร็ว

ข้อ ๒๒ ให้นายจ้างจัดทำรายงานเหตุกรณีที่เกิดขึ้นตามข้อ ๒๑ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับสาเหตุ ขอบเขตของการสัมผัสรังสีหรือสารกัมมันตรังสี ปริมาณความแรงของรังสี สาเหตุที่ลูกจ้างได้รับรังสี การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและขั้นตอนที่จะป้องกันการเกิดเหตุซ้ำอีกเพื่อรายงานต่ออธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอำนาจหน้าที่ในสามสิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีการตาย การเจ็บป่วย การประสบอันตราย หรือการเกิดโรคเนื่องจากการทำงานเกี่ยวกับรังสี ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่เกิดจากเหตุตามข้อ ๒๑ หรือกรณีอื่น ให้นายจ้างรายงานต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอำนาจหน้าที่ในสามสิบห้าวันนับแต่วันที่ลูกจ้างตายหรือได้รับอันตรายเนื่องจากการทำงานเกี่ยวกับรังสี

ข้อ ๒๔ ให้นายจ้างรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบดำเนินการทางด้านเทคนิคในเรื่องรังสีต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอำนาจหน้าที่ ตามกำหนดเวลา ดังนี้

(๑) การปฏิบัติงานระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนมิถุนายน ให้รายงานภายในเดือนกรกฎาคมของปีเดียวgan

(๒) การปฏิบัติงานระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคม ให้รายงานภายในเดือนกรกฎาคมของปีถัดไป

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๕

การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล

ข้อ ๒๕ ให้นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น หมวกพลาสติก ถุงมือผ้าหรือยาง รองเท้า เสื้อคลุมที่ทำด้วยฝ้ายหรือยาง แวนตา ที่กรองอากาศ เครื่องช่วยหายใจ หรืออุปกรณ์อื่นที่จำเป็น ซึ่งมีคุณสมบัติที่สามารถป้องกันหรือลดอันตรายจากรังสีที่จะเข้าสู่ร่างกาย เพื่อให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับต้นกำเนิดรังสีชนิดไม่ปิดผนึก ใช้หรือสวมใส่ตลอดเวลาขณะปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามสภาพและลักษณะของงาน

ในกรณีที่ลูกจ้างไม่ใช้หรือไม่สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้นายจ้าง สั่งลูกจ้างหยุดการทำงานทันทีจนกว่าลูกจ้างจะได้ใช้หรือสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว

อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่นายจ้างจัดให้ลูกจ้างใช้หรือสวมใส่ขณะปฏิบัติงาน เกี่ยวกับต้นกำเนิดรังสีชนิดไม่ปิดผนึก ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๒๖ ให้นายจ้างปฏิบัติตามต่อไปนี้

(๑) จัดทำคู่มือหรือเอกสารเกี่ยวกับประโยชน์ วิธีการใช้ และวิธีการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล พร้อมทั้งแจกลงให้แก่ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับต้นกำเนิดรังสีชนิดไม่ปิดผนึกทุกคน คู่มือและเอกสารนี้อย่างน้อยต้องมีข้อความเป็นภาษาไทย

(๒) สาธิตเกี่ยวกับวิธีการใช้และวิธีการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

(๓) กำหนดมาตรการหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งแจ้งให้ลูกจ้างทราบ

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๗ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับการอบรมให้เข้าใจและทราบถึง อันตรายและวิธีการป้องกันอันตรายจากรังสีก่อนเข้ารับหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๒๘ ให้นายจ้างจัดทำแนวปฏิบัติ ข้อบังคับ กฎหรือระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยในการ ทำงานเกี่ยวกับรังสีซึ่งอย่างน้อยต้องมีข้อความเป็นภาษาไทย เพื่อให้ลูกจ้างใช้เป็นคู่มือปฏิบัติงานพร้อมทั้ง ปิดประกาศโดยเปิดเผย ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้างเพื่อให้ลูกจ้างได้ทราบและดูได้โดยสะดวก

ข้อ ๒๕ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีได้รับการตรวจสุขภาพร่างกายอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และเก็บผลการตรวจไว้ ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้างพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบได้ตลอดเวลาทำการ

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่พบความผิดปกติของร่างกายหรือความเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานเกี่ยวกับรังสีของลูกจ้างหรือมีในรับรองของแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งที่แสดงว่าลูกจ้างไม่อาจทำงานในหน้าที่เดิมต่อไปได้ นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลในทันทีและเปลี่ยนงานที่เหมาะสมให้ลูกจ้างนั้นเป็นการชั่วคราวตามคำแนะนำของแพทย์หรือตามที่เห็นสมควร จนกว่าจะได้รับการยืนยันจากแพทย์ให้สามารถกลับเข้าทำงานในหน้าที่เดิมได้

ข้อ ๓๑ ให้นายจ้างจัดเก็บหลักฐานตามข้อ ๗ และข้อ ๒๕ ไว้ ณ สถานประกอบกิจการหรือสำนักงานของนายจ้างเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันสิ้นสุดการจ้างงานของลูกจ้างแต่ละรายเว้นแต่ในกรณีที่มีคำร้องของลูกจ้างต่อพนักงานตรวจแรงงานหรือมีการฟ้องคดีต่อศาลเกี่ยวกับโรคหรืออันตรายอย่างใดต่อสุขภาพของลูกจ้าง ให้นายจ้างเก็บหลักฐานดังกล่าวไว้จนกว่าจะมีคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานหรือคำพิพากษารถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ กฎหมายนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

อุไรวรรณ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายธรรมนับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการนำร่างสืชนิดก่อไออ่อนมาใช้ในกระบวนการทำงานของสถานประกอบกิจกรรมหลายประเภท ซึ่งจำเป็นต้องมีการควบคุมให้การใช้รังสีดังกล่าวเป็นไปโดยถูกต้องและปลอดภัย ประกอบกับมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจออกกฎหมายและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยของลูกจ้างที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับรังสีชนิดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายธรรมนี้